

dění k účastenství na vyhnání cizího plodu podle Šu 147 tr. zák. Zmateční stížnost přehlíží jednak, že k naplnění skutkové podstaty podle §§ů 9, 5, 144 tr. zák. není třeba, by pachatel působil přímo na matku dítěte, poněvadž tu nejde o nedokonané svádění matky k vyhnání plodu, nýbrž třetí osoby k pomáhání při něm; a v tom směru zjišťuje rozsudek, že obě obžalované úmyslně přemlouvaly, tedy sváděly Růženu P-ovou, by pomáhala k vyhnání plodu své dcery způsobem jimi blíže naznačeným; rozsudek sice nepraví výslovně, zde mělo dojít k vyhnání plodu s vůlí a souhlasem matky dítěte, či proti její vůli, ale zřejmě předpokládá první případ, poněvadž právě uvádí § 144 tr. zák. Zmateční stížnost přehlíží dále, že by se nestala obžalovaným křivda odsouzením podle Šu 144 tr. zák., ani tenkrát, kdyby skutečně šlo o nedokonané svádění k pomáhání při vyhnání plodu p r o t i vůli matčině (což, jak řečeno, rozsudek nezjišťuje), poněvadž trestný čin podle §§ů 9, 5, 144 tr. zák., jímž byly uznány vinnými, jest méně trestný než čin podle §§ů 9, 5, 147 tr. zák., takže stížnost nemá příčiny domáhati se změny rozsudku v neprospěch obžalované. Zmateční stížnosti obou obžalovaných byly proto jako neodůvodněné zavrženy.

Čís. 2298.

Kontrolor okresní nemocenské pokladny jest vrchnostenskou osobou ve smyslu Šu 68 tr. zák.

(Rozh. ze dne 27. února 1926, Zm I 801/25.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. října 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle Šu 81 tr. zák. a přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle Šu 312 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) § 281 tr. ř.) namítá zmateční stížnost, že nalézací soud nesprávně podřadil čin obžalovaného pod ustanovení §§ů 81 a 312 tr. zák. proto, že prý kontrolor okresní nemocenské pokladny není úřední osobou ve smyslu Šu 68 tr. zák., dále z té příčiny, že prý nebylo prokázáno, že si obžalovaný byl vědom, že jde o osobu, vykonávající práce vládní, ani že obžalovaný použil násilí v úmyslu, by zmařil služební výkon V-ův. Avšak zmateční stížnost není v prvním směru odůvodněna, v ostatních není provedena po zákonu. Okresní nemocenské pokladny jsou ústavem veřejného práva; práce jim příkazané dlužno pokládati bez jakéhokoliv omezení za záležitosti vládní ve smyslu Šu 101 tr. zák., jejich orgánům, práce ty vykonávajícím, přísluší ochrana podle Šu 68 tr. zák. To vyplývá nejen z úvahy, že zákon o nemocenském pojištění dělnictva z 30. března 1888, čís. 33 ř. zák. jako součástka sociálního zákonodárství dělnického vzešel přímo ze

státní péče o zajištění dělnictva v případě onemocnění, a že zařízení okresních nemocenských pokladen bylo postaveno přímo pod vliv a dohled vlády, nýbrž svědčí o tom i celá řada ustanovení zákona, z nichž je patrna veřejnoprávní povaha okresních nemocenských pokladen. Tak stanoví § 1 povinné pojištění dělníků pro případ nemoci; podle §u 12 má zemský politický úřad podstatný vliv na zřízení nemocenských pokladen, na ustanovení jejich obvodů, jakož i jejich činnost; v §u 14 je zemskému politickému úřadu vyhrazeno schválení stanov pokladny; podle §u 19 jsou okresní nemocenské pokladny podrobeny státnímu dohledu politických úřadů první stolice, podle §u 20 může za předpokladů tam uvedených nahrazena býti správa okresních nemocenských pokladen státními orgány; trestati přestupky zákona, v §§ech 67 a 68 blíže naznačené, přísluší politickým úřadům (§§y 69 a 70); § 73 zavazuje též obce, by spolupůsobily při provádění zákona a tak dále. Nelze proto pochybovati, že kontrolor okresní nemocenské pokladny Jan V., jehož úkolem bylo podle zvláštní instrukce o tom vydané, by navštěvoval nemocné členy, zjišťoval, zda dodržují nemocenský řád a nařízení lékařovo a shledaný stav zapisoval do kontrolního lístku, jest osobou vrchnostenskou, požívající zvláštní zákonné ochrany podle §u 68 tr. zák.; poněvadž však tyto úkony náležejí do oboru prací, okresním nemocenským pokladnám přikázaným, dlužno je pokládati za záležitosti vládní.

Ve směru subjektivním zjistil první soud, že obžalovaný znal Jana V-a jako kontrolora okresní nemocenské pokladny a že věděl, že přišel k němu kontrolovat, když žádal, by mu odevzdal kontrolní lístek. Popírá-li zmateční stížnost toto vědomí obžalovaného v rozsudku formálně bezvadně zjištěné, neprovádí tím hmotněprávní zmatek po zákonu; chce-li však svou námitkou říci, že obžalovaný nevěděl, že kontrolor okresní nemocenské pokladny jest vrchnostenskou osobou ve smyslu §u 68 tr. zák., poukazuje na právní omyl, který ho neomlouvá (§ 3 tr. zák.).

Čís. 2299.

Rozsudečný výrok má poskytovat přesný přehled činů, z nichž jest obžalovaný viněn (§ 260 tr. ř.), kdežto rozhodovací důvody (§ 270 tr. ř.) mají dolíčiti oprávněnost toho, co si výrok ukládá za důkazní úkol.

V rozsudečném výroku není místa pro zjišťovací činnost a v důvodech scházející skutková zjištění (§ 281 čís. 5 tr. ř.) nelze doplňovati z výroku.

(Rozh. ze dne 27. února 1926, Zm I 817/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 26. října 1925, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle §u 312 tr. zák., pokud napadla výrok, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem §u 312 tr. zák. Vyhověl jí však, pokud čelila proti výroku, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou